

har vist sig, at det koster flere penge, end der er, at sørge for en pasningsgaranti. Derfor får kommunerne nu mulighed for at øge forældrebetalingen for en daginstitutionsplads med 1 procentpoint pr. år i tre år.

I Socialdemokratiet ved vi, at der er et ønske i befolkningen om at få sikkerhed for, at børn bliver passet, uanset hvilken kommune man bor i. Vi ved, det er vigtigt for børnene at få mulighed for at tilbringe dagen sammen med andre børn. Det er også vigtigt, at de forældre, der ønsker at arbejde, ikke forhindres i det, fordi der ikke lige er en daginstitutionsplads til deres børn.

Ikke alle kommuner har været gode til at sørge for det nødvendige antal institutionspladser, og de har ønsket en økonomisk gulerod. Nu får de som ønsket guleroden til at nå regeringens mål for pasningsgarantien. Målet er, at alle børn mellem ½ år og indtil skolealderen sikres en plads i en daginstitution senest 4 uger efter barselperioden, og vi har store forventninger om, at kommunerne nu vil efterleve regeringens intentioner.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at lovforslaget ikke stiller de svageste dårligere. Det er sikret i det omfang, at der ikke sker ændringer af praksissen omkring fripladsordningen for de økonomisk dårligt stillede. De vil ikke skulle betale mere, selv om den generelle forældrebetaling stiger.

Det er også vigtigt at understrege, at den øgede forældrebetaling ikke bare er en skatteskrue, som kommunerne frit kan bruge. Der følger nogle store krav med. Kommunerne kan kun kræve den ekstra betaling, hvis de overholder pasningsgarantien, ellers falder muligheden bort. Princippet er: Først pasningsgaranti, derefter den ekstra betaling.

Som kommunerne har lovet, giver det flere forældre mulighed for at få deres børn passet i år 2000 og fremover, og derfor tilslutter Socialdemokratiet sig lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Socialdemokratiets ordfører siger, at det her ikke skal blive en ny skatteskrue, der blot pålægger nogle ekstra udgifter. Men bliver det ikke nemt det, når man i lovforslaget direkte siger, at det økonomiske råderum, der bliver skabt, skal bruges til at udbygge og investere i folkeskolen og i de dagtilbud, der allerede er kendt i dag?

Vil Socialdemokratiet være med til at tænke nyt på det her område og skabe mere fleksibilitet og flere valgmuligheder på børnepasningsområdet, sådan at det her reelt kunne blive noget, der fremmede et varieret udbud af børnepasningsmuligheder, sådan at forældrene kunne få et reelt valg?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det er et spørgsmål til hr. René Skau Björnsson. Jeg står her med et gammelt forslag, det er fremsat af følgende: Hr. Jes Lunde, fru Pernille Frahm, fru Hanne Thanning Jacobsen, fru Jytte Hilden, fru Jytte Andersen og hr. Mogens Lykketoft. Det er fremsat den 3. maj 1991, og jeg citerer fra bemærkningerne:

»Efter forslagsstillernes opfattelse bør betaling på daginstitutioner nedsættes, så loftet for forældrebetaling sænkes fra 35 pct. til 25 pct. af driftsudgifterne. I første omgang foreslås loftet sænket til 30 pct.«

Jeg vil spørge hr. René Skau Björnsson: Er det et forkert synspunkt det, der her fra forslagsstillerne gives udtryk for efter Socialdemokratiets nuværende opfattelse, er det et forældet synspunkt, et antikveret synspunkt, eller er det stadig væk Socialdemokratiets synspunkt?

Det er jo magtfulde folk, der står bag lovforslaget, om man så må sige.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Først til Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen. Altså vi er villige til i Socialdemokratiet at gå meget langt i forhold til at have fleksible ordninger, og det er også sket på en lang række områder. Bare det, at vi inden for de sidste 6 år har fået skabt i hvert fald 140.000 daginstitutionspladser til børn i det her land, viser, at vi er kommet et godt stykke ad vejen og gør en del, og vi har også fritvalgordninger og andet, som giver forældrene en mulighed for at vælge, hvis ellers man har brug for det og står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Til hr. Villy Søvnal vil jeg sige, at det er muligt, finansministeren i 1991 har været med på sådan et forslag. Det er jo stadig væk Socialdemokratiets intention, at vi skal have nogle daginstitutionspladser, som også økonomisk er forsvarlige over for børnefamilier. Det, vi kan sige, er, at bare med pinsepakken har vi det sidste år fået øget fripladsgrænsen, indtægt, husstandsindkomst for, hvornår man kan få en friplads i